

Změny BPVRP platné od 1. 1. 2019

Na základě četných dotazů z řad členů a funkcionářů místních organizací našeho územního svazu, které směřují k rozdílným BPVRP (bližší podmínky výkonu rybářského práva) u jednotlivých uživatelů rybářských revírů, pokládám za vhodné vysvětlit, jak a z jakých důvodů tyto záležitosti vznikají a kdo je schvaluje.

Samotný výkon rybářského práva v rybářských revírech je prováděn na základě znění **zákona č. 99/2004 Sb. a prováděcí vyhlášky k předmětnému zákonu č. 197/2004 Sb.** Oba předpisy definují práva a povinnosti, kterými se musí řídit jak uživatelé rybářských revírů, tak také oprávnění k lovu, kteří mají vedle povinností také svá práva, které jim tyto předpisy dávají. Zákon umožňuje v §13, odst. 9) stanovit uživatelem rybářského revíru bližší podmínky výkonu rybářského práva (BPVRP), které se v poslední době stávají předmětem diskusí. Co si uživatel rybářského revíru může "dovolit" a čím ještě neporuší ustanovení zákona a vyhlášky, aby nedošlo k oslabení práv oprávněných k lovu, to jsou otázky, na které není jednotný názor napříč svazem.

Na členských schůzích místních organizací jsou diskutovány různé návrhy, které jsou většinou vedeny snahou vylepšit situaci, která vznikne v rybářském revíru a jako příklad uvedu pokles úlovků lipanů, ale nejen úlovků, lze konstatovat také fatální pokles populace lipanů v revírech našeho územního svazu. Všichni zainteresovaní hospodáři v místních organizacích vědí, že na vině je nadměrný tlak rybožravých predátorů, zejména zimujících kormoránů velkých. Lipan podhorní díky svému přirozenému způsobu života je tímto ptákem snadno dosažitelnou kořistí. Protože si nevíme rady, jak se těchto predátorů zbavit, kdy jejich lov není snadný, ne všude je vůbec možný a početná hejna těchto ptáků, kteří využívají k lovu velká teritoria, kdy pro ně není problém obsáhnout 40 km okruh od nocoviště, působí velké a navíc nevratné ztráty na rybích populacích. Málokdo si uvědomí, že jeden kormorán potřebuje v zimním období ulovit a pozřít 0,8 kg rybního masa za den, aby přežil zimu a ještě dokáže řadu ryb smrtelně zranit. Důsledkem je fatální úbytek lipanů, ale i ostatních druhů ryb v revíru. Nyní nastává situace, kdy si řada z nás klade otázku, jak by bylo možné zmírnit popisovaný stav a vznikají odůvodnitelné návrhy. Jedním z nich je zvýšení lovné míry lipana na 40 cm, což lze odůvodnit tím, že dáme lipanům šanci na několikeré přirozené rozmnožování během jeho života. Pokud takové opatření provedeme legální cestou, kdy nám zákon a vyhláška umožňuje požádat příslušný rybářský orgán o výjimku a ten ji akceptuje, potom je vše v souladu s předpisy. Pokud bychom ovšem situaci řešili prostřednictvím BPVRP, dostáváme se do rozporu se zákonem, který takové rozhodnutí přiznává pouze příslušnému úřadu státní správy. Takový postup je možný díky tomu, že lipan má vyhláškou stanovenou nejmenší lovnou míru. Jiná situace nastává u okouna říčního, který nemá stanovenou nejmenší lovnou míru a z rybářských revírů také mizí. Ze stejných nebo podobných důvodů jako u lipana, celá řada uživatelů rybářských revírů přistoupila k ochraně okouna po svém a prostřednictvím BPVRP stanovila míru okouna říčního na 15 či 20 cm. Tím si uživatel rybářského revíru přisvojil právo, které dává zákon pouze ministerstvu zemědělství a zde se dostáváme do situace, kdy omezujeme právo lovců.

Obdobná situace nastává i v případě stanovení horní míry u kapra, který má vyhláškou stanovenou nejmenší lovnou míru 40 cm a vyhláška nezná pojem "horní míra" a když uživatel rybářského revíru stanoví na svém revíru tzv. K 70, dopouští se vědomě porušení ustanovení vyhlášky a musí počítat s tím, že v případě sporu ponese plnou odpovědnost. Z důvodů, které jsem uvedl, nemůže ani žádný orgán státní správy v rybářství udělit výjimku jak na stanovení nejmenší lovné míry okouna, tak také nemůže udělit výjimku na stanovení horní míry u kapra.

Náš rybářský svět není velký a zejména díky internetu je čím dál tím menší, a proto ani našemu územnímu svazu se nemohou vyhnout diskuse na téma, jak dosáhnout lepší situace ve stavu zarybnění nám svěřených rybářských revírů. V roce 2017 jsme prostřednictvím IS Lipan uspořádali diskusní fórum, kde bylo předmětem těchto diskusí více jak dvacet témat. Diskutovali funkcionáři místních organizací, kteří náměty čerpali na členských schůzích. Cílem těchto diskusí bylo získání pokud možno objektivního názoru rybářské veřejnosti a následně vygenerovat takové náměty, které by bylo možné aplikovat v rybářském řádu.

Pro zevrubnou představu bylo diskutováno na téma navýšení lovných délek určitých druhů ryb, zejména lososovitých a dravců, dále různá omezování způsobů lovu až po úplný zákaz lovu na

několik let na pstruhových revírech. Koncem roku 2017 projednal hospodářský odbor územního svazu všechny náměty a doporučil výboru územního svazu předložit územní konferenci, která je nejvyšším orgánem územního svazu ke schválení následující změny:

* K 70 - horní míra kapra obecného 70 cm - zavést na všech revírech od 1. 1. 2019 i přes to, že si je hospodářský odbor vědom, že jdeme nad rámec vyhlášky, ale diskuse na tohle téma se vedou již řadu let a na zavedení tohoto opatření je dlouhodobě velký tlak rybářské veřejnosti.

* Zákaz používání trojháčků na P revírech - vhodnou formou seznámit všechny oprávněné k lovu, že dojde k tomuto zákazu od r. 2021. Důvodem je vyčerpání stávajících zásob nástrah a při pořizování nových již zohlednit připravovanou úpravu. Cílem je ochrana lovených lososovitých ryb.

* Zákaz používání dvoj a trojháčku na MP revírech v době hájení dravců od 1. 1. 2019 - cílem tohoto opatření je ochrana dravců, kdy se v jarních měsících rozmáhá jejich nezákonný lov, zejména sumců.

* Zákaz lovu na umělou mušku a muškařením v MP revírech v období od 1. 1. do 15. 6., platný od 1. 1. 2019 - cílem tohoto opatření je ochrana ryb, které požívají zákonnou ochranu, mají stanovenou dobu hájení a zejména množící se nešvar, kdy tento způsob lovu je využíván jako náhrada přívlače.

Konference územního svazu akceptovala předložené návrhy i přes to, že některá opatření jsou nad rámec vyhlášky. Na návrh delegáta z pléna, bylo odsouhlaseno nadpoloviční většinou delegátů vrácení míry lipana podhorního na 30 cm v souladu s vyhláškou. Návrh byl zdůvodněn ve stručnosti tím, že navýšením míry lipana nebylo dosaženo očekávaného výsledku a početní stavy se nemění.

Vrátím se ještě před zmíněnou konferencí, která jakožto nejvyšší orgán územního svazu přijala usnesením shora uvedené změny a nemohu nezmínit další projednávané náměty. Jako aktuální téma bylo předloženo opětovné zavedení povinnosti mít vedle peánu a metru také podběrák. Na tohle téma hospodářský odbor prakticky jednohlasně reagoval tím, že takové opatření je v dnešní době bezpředmětné a v řadě případů obtěžující z toho důvodu, že takové opatření dává povinnost nosit podběrák každému oprávněnému k lovu a případy, kdy chodí na ryby celé rodiny, které by následně museli nosit tolik podběráků, kolik členů rodiny či přátel momentálně vykonává rybářské právo. Na základě zkušeností členů placené rybářské stráže, kteří potvrdili, že aniž by tato povinnost byla dána, tak podběráky nosí a používají prakticky všichni. Co se týká povinnosti mít u sebe podběrák při lovu na P revírech, zazněla zkušenost z minulého období, kdy tohle nařízení bylo obcházeno tím, že někteří kolegové předložili ke kontrole akvaristickou síťku nebo sítko na čaj s odůvodněním, zda je rybářská stráž schopna definovat, co je podběrák. Taková definice není oficiálně k dispozici a to byl hlavní důvod proč hospodáři návrh na povinnost mít při lovu ryb u sebe podběrák, nepodpořili.

Dalším diskutovaným problémem byl lov na tzv. srkačku, který celá řada uživatelů revírů v rámci svazu zakázala používat. Zde narážíme na problém přesné specifikace takového způsobu lovu a lze snadno způsobit problém rybářské stráži, která v případě neexistence přesné specifikace takového způsobu lovu, může za srkačku považovat prakticky všechny "kaprové montáže", kdy je nástraha umístěna mimo háček. Dalším argumentem proti takovému zákazu bylo zpochybnění množství případů, kdy po utržení hlavního vlasce, nebo šňůry, dochází k tomu, že jeden háček drží v tlamce lovené ryby a druhý uvázne např. za potopenou větev, či jinou překážku v revíru. Pokud by těchto případů bylo prokázáno již škodlivé množství, bylo by možné, i když diskutabilní, povolit lov pouze na jeden návazec. K takovému radikálnímu řešení se náš hospodářský odbor nepřiklonil a ani k samotnému zákazu lovu na srkačku.

Hospodářský odbor také diskutoval otázku, zda určit nejmenší délku nástražní rybky, což sice nebyl námět zmíněných okruhů problémů, ale můžeme taková opatření registrovat u jiných uživatelů revírů v rámci svazu. Záměr takového opatření je každému jasný, co ale není jasně prokázáno je objektivní výsledek takového opatření. Různá opatření podobného typu nejsou samospasitelná a pokud se přesto na některém revíru uplatní, mělo by po určité době dojít k serióznímu vyhodnocení, aby opatření neobtěžovala oprávněné k lovu a výsledek by měl být vyčíslitelný.

To se zatím nestalo a určením nejmenší délky nástražní rybky bychom prakticky vyřadili "ze hry" oblíbeného hrouzka obecného, ouklej obecnou a další drobné rybky a tím bychom způsobili podstatné omezení oprávněných k lovu. Z těchto důvodů hospodářský odbor územního svazu nedoporučil přijetí předmětného opatření.

Závěrem mého obsáhlého sdělení musím konstatovat, že změny v pravidlech lovu ryb nejsou dílem jednotlivců, jak je mnohdy prezentováno, ale každý námět je řádně projednán způsobem, který jsem se snažil popsat ve shora uvedeném.

Petrův zdar!

Jaroslav Vogl

rybářský hospodář